

134

13. nóv.

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð fyrir Háskóla Íslands
nr. 47 frá 30. júní 1942.

Samkvæmt tillögu ráðuneytisins hefur forseti Íslands í dag staðfest eftirfarandi breytingu á reglugerð Háskóla Íslands:

1. gr.

29. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Í guðfræðideildinni er veitt kennsla í þessum greinum:

1. *Gamla-testamentisfræði:*

- a. Skýringar á völdum köflum úr Gamla-testamentinu.
- b. Trúarsaga Ísraels.
- c. Inngangsfræði Gamla-testamentisins.
- d. Stutt yfirlit yfir Ísraelssögu.

2. *Nýja-testamentisfræði:*

- a. Nákvæm skýring á þessum ritum Nýja-testamentisins á grísku:
Guðspjöllunum fjórum,
Rómverjabréfinu,
Fyrri Korintubrési,
Galatabréfi,
Fyrri Pétursbrési.
- b. Skýring á öðrum ritum Nýja-testamentisins á íslenzku.
- c. Guðfræði Nýja-testamentisins.
- d. Inngangsfræði Nýja-testamentisins.

3. *Kristileg trúfræði:*

- a. Kristileg trúfræði.
- b. Trúvarnarfræði.
- c. Játningafræði.

Tvær síðasttöldu fræðigreinarnar (b. og c.) skulu þó því aðeins kenndar, að ekki sé tekið það tillit til þeirra í trúfræðikennslunni, er geri óþarfa kennslu í þeim sérstaklega.

4. *Kristileg siðfræði.*5. *Kirkjusaga:*

- a. Almenn kirkjusaga.
- b. Kirkjusaga Íslands.
- c. Trúarlærdómasaga.

Síðasttalda fræðigreinin (c.) skal þó því aðeins kennd, að ekki sé tekið það tillit til hennar í kennslu almennrar kirkjusögu eða kristilegrar trúfræði, er geri óþarfa kennslu í henni sérstaklega.

6. *Almenn trúarbragðafræði:*

- a. Almenn trúarbragðasaga.
- b. Trúarheimspeki.
- c. Trúarlífssálarfræði.

7. *Kennimannleg guðfræði:*

134

13. nóv.

- a. Bókleg tilsögn í höfuðatriðum prédikunarfræði, trúkennslufræði, sálgæzlufræði og helgisíðafræði.
- b. Verkleg tilsögn í barnaspurningum, ræðugerð, ræðuflutningi og messuflutningi.

Minnstu kröfur um verklegt nám eru, að stúdentinn hafi tekið stöðugan þátt í barnaspurningum eitt kennslumisseri, samið 4 ræður og flutt 2 messur.

8. *Kirkjuréttur.*

Skriflegar æfingar skal hafa með stúdentum í þeim námsgreinum, sem skriflegt próf er haldið í, og veita þeim leiðbeiningar um sérnám í þeim (sbr. 47. gr. B.).

2. gr.

- a. Eftir 12. tölulið 30. gr. komi nýr liður: Geð- og taugasjúkdómar. Kennslan er verkleg og munnleg.
- b. Í 14. tölulið sömu greinar (sem verður 15. töluliður) komi í stað orðanna „3 mánuðir í lyflæknisdeild“: 2 mánuðir í geðveikrahæli og að því loknu 1 mánuður í lyflæknisdeild.

3. gr.

47. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Próf í guðfræðideild.*A. Undirbúningspróf í grísku.*

Stúdentum er heimilt að ganga undir próf þetta eftir eins misseris nám við háskólann.

Prófið er aðeins munnlegt. Skulu þeir stúdentar, sem undir prófið ganga, hafa lesið að minnsta kosti 100 blaðsíður í almennri grísku, og Markúsarguðspjall, og skal ávallt prófað í hvorri tveggja grískunni.

Enginn stenzst prófið, ef hann nær ekki einkunninni miður vel. Kennarinn í grísku prófar og dæmir um úrlausnirnar ásamt einum af kennurum guðfræðideildarinnar.

Kennarinn lætur af hendi prófvottorð endurgjaldslaust.

*B. Embættispróf í guðfræði.***I. Próf í afloknum greinum.**

Eftir tveggja missera nám í guðfræðideild er stúdentum heimilt að ganga undir próf í þessum námsgreinum:

- 1. Inngangsfræði Gamla-testamentisins.
- 2. Ísraelssögu.
- 3. Inngangsfræði Nýja-testamentisins.
- 4. Almennri trúarbragðasögu.

Próf þetta er aðeins munnlegt. Einkunnir reiknast við embættispróf þannig, að einkunnir í inngangsfræði Gamla-testamentisins og Ísraelssögu gilda hvor að $\frac{1}{4}$ í heildareinkunn munnlegs prófs í Gamla-testamentisfræðum, einkunn í inngangsfræði Nýja-testamentisins að $\frac{1}{5}$ í heildareinkunn munnlegs prófs í Nýja-testamentisfræðum, en einkunn í almennri trúarbragðasögu telst hálf einkunn í almennri trúarbragðafræði.

134

13. nóv.

Tveimur misserum eftir að stúdent hefur lokið prófi í almennri trúarbragðasögu, er honum heimilt að ganga undir próf í öðrum greinum almennrar trúarbragðafræði. Telst sú prófseinkunn hálf einkunn í almennri trúarbragðafræði.

5. Í kirkjusögu.

Stúdentum er heimilt að ganga undir munnlegt próf í almennri kirkjusögu eða kirkjusögu Íslands eftir tveggja missera nám, og tveimur misserum síðar undir próf í þeirri grein kirkjusögunnar, sem þeir eiga ólokið prófi í. Auk þess tekur stúdentinn samtímis skriflegt próf í annarri grein kirkjusögunnar eftir eigin vali. Ef stúdentinn kýs það heldur, getur hann þó lokið öllu kirkjusöguprófinu eða síðari hluta þess við kandidatspróf. Ef hann velur efni til sérnáms úr kirkjusögu, fer um það eftir reglum um sérefni.

Eigi má líða lengri tími en 10 kennslumisseri milli prófs í aflokinni grein og kandidatsprófs.

II. Kandidatspróf.

Áður en stúdent segir sig til kandidatsprófs, skal hann hafa lokið prófi í grísku, inngangsfræði Gamla-testamentisins, Ísraelssögu, inngangsfræði Nýja-testamentisins og almennri trúarbragðasögu. Svo skal hann og sýna vottorð um, að hann hafi fært sér í nyt kennslu þá, sem veitt er í þeim námsgreinum, sem nefndar eru í 29. gr. og ekki er prófað í sérstaklega. Enn fremur skal hann, a. m. k. þremur mánuðum áður en kandidatspróf hefst að öðru leyti, skila ritgerð um efni úr sérnámi sínu í samráði við kennarann, og gengur hann þá ekki undir annað skriflegt próf í þeirri grein.

Prófið er haldið í þessum námsgreinum:

1. Gamla-testamentisfræðum.
2. Nýja-testamentisfræðum.
3. Kristilegri trúfræði.
4. Kristilegri siðfræði.
5. Kirkjusögu, hafi því prófi eigi verið áður lokið.
6. Almennri trúarbragðafræði, hafi því prófi eigi verið áður lokið.
7. Barnaspurningum.
8. Prédikun.

Prófið í 5 fyrstu greinunum er bæði skriflegt og munnlegt, í 6. grein munnlegt, en í 7. og 8. verklegt.

Barnaspurningar fara fram með þeim hætti, að kandidatarinn spyrja börn í heyranda hljóði út úr efni, sem þeim hefur verið tilkynnt degi áður en spurningar fara fram.

Prédikun semja kandidatarinn út af texta, sem þeim hefur verið tilkynntur viku áður en þeir flytja prédikanirnar. Skal það vera í heyranda hljóði í kirkju eða kapellu.

Gefa skal eina einkunn fyrir hverja grein í skriflegu og í munnlegu prófi, svo og í verklegu prófi. Einkunn fyrir ritgerð úr sérnámi og munnlegar úrlausnir í Nýja-testamentisfræðum skal tvöfalda.

Þetta tilkynnist þeim, er hlut eiga að máli.

Menntamálaráðuneytið, 13. nóvember 1947.

Eysteinn Jónsson.

Birgir Thorlacius.